

ÉK-i sarkát tártuk fel. A 150–160 cm vastag, bazaltból épített, meszes habarccsal összekötött falat közvetlenül a sziklára rakták. A keleti falon egy ablak/lőrés nyílását tudtuk megfigyelni. Megtaláltuk a helyiség járósíntjét is. Ezt a külső épületet oldalazó bástyaként építették a 15–16. században.

A konyhaépület külső falától délre, a palota Ny-i végétől a déli várfalig vezető folyosó végében, a várfalon kívül végeztünk régészeti kutatást. A szelvényben egy közel 150 cm széles, bazaltból rakott É–D irányú falszakaszt találtunk, amely a déli várfalról indul ki. Ezt a falat 4 m hosszan tudtuk követni, azonban nem találtuk meg a falnak a DNy-i sarkát. A jövő évi kutatás feladata, hogy megválaszolja ennek a falnak a várban betöltött funkcióját.

A leletanyag nagy részét edénytöredékek, kályhacsempe-töredékek, vaseszközök töredékei és faragott kő építészeti elemek alkotják.

Munkatárs: Eke István.

VÁNDOR LÁSZLÓ

435. Zalaszentiván, Kisfaludi-hegy

(Zala megye) B, V

2004. október 18. és november 19., valamint 2005. március 30. és május 30. között közműépítéshez kapcsolódó megelőző régészeti feltárást folytattunk a lelőhelyen. A vízvezeték nyomvonalra É–D-i irányban vágta át a földvár belsejét, és a sáncokat. A 2 m széles, 5 m hosszú szelvényekkel 995 m²-en 243 objektumot dokumentáltunk. A felszín alatt 30–400 cm mély fekete, leletekben gazdag régészeti kultúrrétegre bukkantunk, ennek leásása után körvonalazódtak a sárgásbarna altalajban az objektumok feltjai. A leletanyag zöme a késő bronzkorból, az urnamezős kultúra időszakából származik. A másik jelentős leletcsoport a kora vaskori Hallstatt kultúra anyaga, amely korszakból több ún. tűzikutya is előkeült. Egy gödörben kelta gyanús kerámia volt. A késő bronzkori leletek között homokkőből faragott balta öntőmintáját, bronzsalakot, egy ép bronzsarlot, két bronzkést, egy fibula kisebb darabját, orsógombokat, tűzhely környékére állított ép edényeket találtunk. Kiemelkedő az állatcsontanyag, több nagy agancstöredék is előkeült. Egy nagyméretű gödör alján egy teljes lóvázat bontottunk ki.

Az objektumok között vermek, hulladéktároló gödörök, cölöplyukak, földbe mélyített házak részletei, tűzhelyek voltak.

Az ún. Vörös sánc K-i végének az átvágása során dokumentáltuk a sánc és az előtte lévő árok viszonyát. A legfelső vastag réteg valóban átégett, vörös volt. Megállapítottuk, hogy a sáncot a késő bronzkori kultúrrétegre hordták fel, ez alatt még újabb bronzkori objektumokat találtunk. A sánc és az árok rétegeiben sajnos alig volt lelet, a néhány jellegtelen oldaltöredék kronológiai következtetések levonására nem nyújt lehetőséget.

Október 12-én reggel szakfelügyeletünk mellett megkezdték a vízvezeték munkaárkának az ásását. A ki-

jelölt 157 m hossz utolsó 20 méterének munkaárkában, a földvár déli szélénél lettünk figyelmesek a munkagödör K-i falában régészeti kultúrrétegre, de konkrét objektumot ebben a metszetben sem, sem az árok Ny-i falában nem láttunk.

Munkatárs: Molnár József technikus.

SZÁRAZ CSILLA

436. Zamárdi, Fő utca 46.

(Somogy megye) B

Tulajdonosi bejelentés nyomán 2005. április 7–8-án leletmentést végeztünk a telken. Déli végében, a mandulás ültetvény után, a szőlőtelepítvény és a telek Ny-i szélén, a kerítés mellett csemete számára ásott gödörben kerámia-töredékeket, csontokat észleltek.

A helyszínen egy kb. 190×150 cm átmérőjű gödör-objektum rajzolódott ki, amelynek Ny-i szélét metszette az É–D irányú kerítés (a gödör egy része átnyúlt a szomszéd telekre). Két-három ásónyomban (40–50 cm mélyen) nagy mennyiségű kerámia-töredék, kalcinált emberi csontok, hamvak, állatcsontok voltak bolygatott állapotban, többnyire másodlagos helyzetben. A hamvak elsősorban a gödör déli felében jelentkeztek. Mennyiségükből ítélve nem egy halott hamvait tartalmazta a sír. Bontás közben egyértelművé vált, hogy a kuszaság ellenére egy szórt hamvasztásos bronzkori temetkezésről van szó, amelyet egy több évtizeddel ezelőtti ráásás bolygatott meg, ill. dúlt szét. Az objektum szélén körben nagyobb méretű edények oldal- és peremtöredékei sorakoztak élükre állítva, mintegy kibélelve a sírgödört. Középrészen a dúlt sírban a kerámia-töredékek alatt – de az utólagos bolygatás következtében nem összefüggő rétegben – vörösen átégett a gödör feneké.

A sírgödör déli ívét nem tudtuk teljesen kibontani, mivel ide benyúlt egy fa gyökérzete. Feltehetően itt is folytatódott az oldaltöredékekkel való kibélelés. A gödör nagy mennyiségű bronzkori kerámiát (Somogyvár-Vinkovci kultúra?), hamvakat tartalmazott.

A leleteket a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatóságára szállítottuk be.

Munkatársak: Ambrus Edit rajzoló, Sipos Gábor.

BÁRDOS EDITH

437. Zamárdi, 65101. sz. elkerülő út

(Somogy megye) R, B, LT, Ró, A

A Zamárdi elkerülő út nyomvonalra a község belterületétől K-re 300–500 m-re húzódott. A nyomvonalat érintő lelőhelyek egy É–D-i irányú, a Balatonba folyó egykori vízfolyás K-i, erősen szétterülő partján, az alábbi sorrendben és É–D-i irányban haladva, helyezkedtek el. A víz közelében nagyon lankás, valamint a K felé meredekebb, erodálódó, de természetes védelmet is nyújtó térszín rendkívül kedvező településföldrajzi környezetet teremtett az itt megtelepült különböző korok embereinek.